

LAG OM OTILLBÖRLIGT FÖRFARANDE I NÄRINGSVERKSAMHET 22.12.1978/1061

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

1 §

I näringsverksamhet får icke användas förfarande, som strider mot god affärssed eller eljest är otillbörligt mot annan näringsidkare.

Av marknadsföring skall tydligt framgå dess kommersiella syfte samt för vems räkning marknadsföringen bedrivs. (5.6.2002/461)

2 §

I näringsverksamhet får icke användas osant eller vilseledande uttryck, som rör egen eller annans näringsverksamhet och är ägnat att inverka på efterfrågan på eller utbud av nyttighet eller att skada annans näringsverksamhet.

I näringsverksamhet får icke användas uttryck, som innehåller ovidkommande omständigheter, ej heller uttryck, som är otillbörligt till sitt framställningsätt eller sin form, om uttrycket är ägnat att skada annans näringsverksamhet.

3 mom. har upphävts genom L 29.8.2008/562. (29.8.2008/562)

2 a § (29.8.2008/562)

Marknadsföring där det är möjligt att direkt eller indirekt känna igen en konkurrent eller en nyttighet som en konkurrent marknadsför (*jämförande marknadsföring*) är i fråga om jämförelsen tillåten om den

- 1) inte är osann eller vilseledande,
- 2) gäller nyttigheter som är avsedda för samma ändamål eller svarar mot samma behov,
- 3) på ett objektivt sätt jämför en eller flera väsentliga, relevanta, kontrollerbara och utmärkande egenskaper hos nyttigheterna eller nyttigheternas pris,
- 4) inte medför risk för förväxling mellan den som gör reklam och konkurrenten eller mellan deras varumärken, firmor eller andra särskiljande kännetecken eller nyttigheter som de bjuder ut,
- 5) inte misskrediterar eller är nedsättande för en konkurrents varumärke, firma, andra särskiljande kännetecken, nyttighet, verksamhet eller förhållanden,
- 6) inte drar otillbörlig fördel av en konkurrents varumärkes, firmas eller andra särskiljande känneteckens rykte eller av ursprungsbeteckningen för en nyttighet som marknadsförs av en konkurrent,
- 7) inte framställer en nyttighet som en imitation eller kopia av en nyttighet som har ett skyddat varumärke.

Vid jämförande marknadsföring som avser ett särskilt erbjudande ska det dessutom klart anges hur länge erbjudandet gäller. Om erbjudandet gäller tills nyttigheterna tar slut, ska också detta anges.

När det gäller annat än själva jämförelsen tillämpas på jämförande marknadsföring vad som någon annanstans i lag föreskrivs om reklam och annan marknadsföring.

3 §

1 mom. har upphävts genom L 11.3.2011/231. (11.3.2011/231)

2 mom. har upphävts genom L 11.3.2011/231. (11.3.2011/231)

Om vid marknadsföring erbjuds rabatter, tilläggsförmåner eller andra särskilda förmåner eller om till marknadsföringen hänför sig utlottningar, tävlingar för allmänheten eller spel, skall villkoren för erhållande av förmånerna eller deltagande i utlottningarna, tävlingarna och spelen vara klara och begripliga samt lättillgängliga. (5.6.2002/461)

4 §

Ingen får utan laga rätt anskaffa eller försöka anskaffa uppgift om affärshemlighet och utnyttja eller yppa på detta sätt anskaffad uppgift.

Den som under den tid han varit anställd hos näringsidkare har fått kännedom om affärshemlighet, får icke under sin anställningstid utan laga rätt utnyttja denna, ej heller yppa den i avsikt att bereda sig eller annan fördel eller skada annan.

Den som vid fullgörande av uppgift på näringsidkares vägnar har fått kännedom om affärshemlighet eller som för utförande av arbete eller fullgörande av uppgift eller eljest för affärsändamål har anförtrots teknisk förebild eller teknisk anvisning, får icke utan laga rätt utnyttja eller yppa den.

Den som av annan fått kännedom om affärshemlighet, teknisk förebild eller teknisk anvisning med vetskap om att denne anskaffat eller yppat uppgiften utan laga rätt, får icke utnyttja eller yppa den.

5 § (30.12.2015/1619)

En näringsidkares rätt att hålla sin affär stängd

En näringsidkare har rätt att hålla sin detaljhandelsbutik eller frisersalong i ett köpcentrum eller en motsvarande koncentration av affärer stängd en valfri veckodag per kalendervecka. Denna rätt föreligger dock inte under sådana kalenderveckor då köpcentret eller koncentrationen av affärer enligt en sådan överenskommelse som är bindande för näringsidkaren håller öppet mindre än sju kalenderdagar.

Ett avtalsvillkor och därmed jämförbart arrangemang som strider mot 1 mom. är utan verkan mot näringsidkaren.

Bestämmelserna i denna paragraf tillämpas på en näringsidkare i vars affärsrörelser enligt 1 mom. regelbundet arbetar sammanlagt högst fem personer.

6 §

Näringsidkare kan förbjudas att fortsätta med eller upprepa förfarande, som strider mot 1–3 §§. Förbudet skall förstärkas med vite, om ej detta av särskilt skäl är obehövligt.

Förbudet kan, om särskilt skäl därtill föreligger, meddelas att gälla även person, som är anställd hos ovan i 1 mom. avsedd näringsidkare, eller annan, som handlar för dennes räkning.

Näringsidkare, som i strid med stadgandena i 4 § har utnyttjat annans affärshemlighet, tekniska förebild eller tekniska anvisning eller som har yppat sådan, kan förbjudas att fortsätta med eller upprepa dylikt förfarande. Förbudet skall förstärkas med vite, om ej detta av särskilt skäl är obehövligt. (30.5.1986/405)

7 § (31.1.2013/117)

Det förbud som avses i 6 § kan även meddelas temporärt, och förbudet gäller då tills saken har avgjorts slutligt.

7 a § (31.1.2013/117)

Bestämmelser om ersättande av skada som orsakats genom ett förfarande som strider mot denna lag finns i skadeståndslagen (412/1974).

8 § (31.1.2013/117)

När domstolen meddelar ett förbud som avses i 6 § kan den ålägga näringsidkaren att inom utsatt tid vidta en lämplig rättelseåtgärd, om detta ska anses nödvändigt på grund av uppenbara olägenheter som handlingen förorsakar. Åläggandet kan förenas med vite.

Domstolen kan på yrkande av sökanden bestämma att beslutet i ett ärende enligt 6 § som gäller förbud ska publiceras på svarandens bekostnad i en eller flera tidningar eller tidskrifter. I fråga om ett beslut som gäller temporärt förbud kan det inte bestämmas att beslutet ska publiceras.

8 a § (31.1.2013/117)

I ett tvistemål som gäller ett förfarande som strider mot denna lag får domstolen på yrkande av käranden ålägga svaranden att ersätta käranden för de kostnader som denne har av att vidta lämpliga åtgärder för att offentliggöra information om en lagakraftvunnen dom där svaranden konstateras ha förfarit i strid med denna lag. Ett åläggande får inte ges om spridningen av informationen har begränsats i någon annan lag. När domstolen prövar om ett åläggande ska ges och vad det ska innehålla ska den beakta den allmänna betydelsen av offentliggörandet, intrångets art och omfattning, kostnaderna för offentliggörandet och andra motsvarande omständigheter.

Domstolen ska bestämma ett maximibelopp för de skäligen kostnader för offentliggörande som svaranden ska ersätta. Käranden har inte rätt till ersättning, om uppgifter om domen inte har offentliggjorts inom en av domstolen utsatt tid räknat från den tidpunkt då domen vunnit laga kraft.

9 § (24.8.1990/810)

Den som med uppsåt eller av grov oaktsamhet bryter mot 2 eller 3 § skall, om inte strängare straff för gärningen stadgas i någon annan lag, för *konkurrensförseelse* dömas till böter.

Den som genom att med uppsåt förfara i strid med 2 § 1 mom. begår ett brott som avses i 30 kap. 2 § strafflagen, skall för konkurrensbrott dömas enligt strafflagen.

10 § (24.8.1990/810)

Den som med uppsåt i strid med 4 § utnyttjar en teknisk förebild eller teknisk anvisning eller röjer den skall, om inte strängare straff för gärningen stadgas i någon annan lag, för *missbruk av teknisk förebild eller anvisning* dömas till böter.

Den som annars med uppsåt förfar i strid med 4 § och därigenom begår ett brott som avses i 30 kap. 4–6 §§ strafflagen skall för företagsspioneri, brott mot företagshemlighet eller missbruk av företagshemlighet dömas enligt strafflagen.

10 a § (31.1.2013/117)

Ärenden som gäller meddelande av ett förbud enligt 6 § samt tvistemål som grundar sig på denna lag handläggs i marknadsdomstolen.

Bestämmelser om handläggningen i marknadsdomstolen av ärenden enligt 1 mom. finns i lagen om rättegång i marknadsdomstolen (100/2013).

10 b § (31.1.2013/117)

Domstolen ska utan dröjsmål efter att ett tvistemål enligt denna lag blivit anhängigt sända en kopia av stämningsansökan till konsumentombudsmannen för kännedom.

11 § (31.1.2013/117)

Åtal för brott och förseelser enligt 9 och 10 § handläggs i Helsingfors tingsrätt. Åklagaren får inte väcka åtal för en förseelse som avses i denna lag, om inte målsäganden har anmält förseelsen till åtal.

Trots det som sägs i 10 a § får i samband med ett åtal som avses i 1 mom. handläggas ett skadeståndsyrkande som framställts med anledning av det brott som avses i åtalet.

Domstolen fortsätter att vara behörig att pröva ett yrkande enligt 2 mom. även om de omständigheter som behörigheten grundar sig på förändras efter det att yrkandet framställdes.

En domstol som handlägger mål enligt 1 och 2 mom. ska vid handläggningen av mål som avses i 2 och 3 § ge konsumentombudsmannen tillfälle att bli hörd.

11 a § (25.8.2016/719)

När tingsrätten behandlar ett mål som avses i 11 § får högst två sådana sakkunnigledamöter som avses i 17 kap. 10 § 2 mom. i domstolslagen (673/2016) bistå rätten som sakkunniga.

De sakkunniga ska ge ett skriftligt utlåtande om de frågor som tingsrätten ställt till dem. En sakkunnig har rätt att ställa frågor till parter och vittnen. Innan målet avgörs ska tingsrätten ge parterna tillfälle att yttra sig om ett sakkunnigutlåtande.

Bestämmelser om en sakkunnigs rätt till arvode finns i 17 kap. 22 § i domstolslagen.

12 §

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1979. Genom densamma upphäves lagen den 31 januari 1930 mot illojal konkurrens (34/30).

Ikraftträdelsestadganden:

30.5.1986/405:

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1986.

Regeringens proposition 9/86, Ekonomiutsk. bet. 2/86, Stora utsk. bet. 23/86

24.8.1990/810:

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

Regeringens proposition 66/88, Lagutsk. bet. 6/90, Stora utsk. bet. 56/90

15.12.2000/1073:

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2001.

RP 79/2000, EkUB 24/2000, RSv 140/2000

28.12.2001/1532:

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2002.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

RP 105/2001, LaUB 23/2001, RSv 191/2001

5.6.2002/461:

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2002.

RP 194/2001, EkUB 4/2002, RSv 44/2002, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG (300L0031); EGT nr L 178, 17.7.2000, s. 1

29.8.2008/562:

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2008.

RP 32/2008, EkUB 11/2008, RSv 67/2008, Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/114/EG (306L0114); EGT nr L 376, 27.12.2006, s. 21

11.3.2011/231:

Denna lag träder i kraft den 15 juni 2011.

RP 220/2010, EkUB 39/2010, RSv 289/2010, Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/122/EG (32008L0122); EGT nr L 33, 3.2.2009, s. 10

13.5.2011/481:

Denna lag träder i kraft den 17 maj 2011.

RP 286/2010, LaUB 34/2010, RSv 311/2010

31.1.2013/117:

Denna lag träder i kraft den 1 september 2013.

Ett ärende som har blivit anhängigt vid en tingsrätt eller vid marknadsdomstolen innan denna lag träder i kraft handläggs enligt de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet.

Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.

RP 124/2012, LaUB 15/2012, RSv 158/2012

30.12.2015/1619:

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2016.

RP 88/2015, EkUB 15/2015, RSv 101/2015

31.1.2013/117:

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2017.

RP 7/2016, LaUB 8/2016, RSv 99/2016